

De Jood, de Heiden en de Gemeente

Vrij naar: C.I. Scofield
www.bijbelaktueel.nl

Geef geen aanstoot.

Niet aan de Joden, niet aan de heidenen noch aan de Gemeente Gods

1 Kor. 10:32.

Wie de Bijbel met ook maar enige aandacht leest, kan het niet ontgaan dat meer dan de helft van de inhoud gerelateerd is aan slechts één volk: de Israëlieten. Hij zal tevens opmerken dat zij een speciale plaats hebben in het handelen en de raad van God. Afgescheiden van de massa, van de andere volken, zijn ze in een verbond getreden met God die hen speciale beloften heeft gegeven die geen enkel ander volk gekregen heeft. Allen hún historie is vastgelegd in de Bijbel, in het Oude Testament. De andere volken worden alleen genoemd als ze in aanraking komen met Israël. Ook schijnt het dat alle communicatie van God tot Israël gerelateerd is aan een aardse natie. Als zij gehoorzaam en gelovig Zijn geboden nakomen, worden zij gezegend in allerlei “aardse zegeningen” zoals een groot land, rijkdom, macht. Zijn zij ongelovig en ongehoorzaam dan worden zij verstrooid onder de volken. (Deut. 28:64). Zelfs de belofte van de Messias is een zegen aan “alle volken op de aarde”.

Wanneer we ons onderzoek voortzetten, ontdekken we nog een tweede volk of lichaam in de Bijbel: de Gemeente. Dit lichaam heeft ook een bijzondere relatie tot God en, net als Israël, heeft specifieke beloften ontvangen. Daar houdt echter de overeenkomst op en begint een opvallend verschil. Was deel zijn aan het verbondsvolk voorbehouden aan nakomelingen van Abraham, in de Gemeente is er geen Jood of heiden. In plaats van een relatie gebaseerd op een verbond is er in de Gemeente sprake van een ándere geboorte waardoor iemand er deel van uit maakt. In plaats van een belofte van aardse zegeningen als beloning voor het houden van het verbond is er sprake van een volk dat tevreden moet zijn met voedsel en onderdak en moet zij verwachten en accepteren dat zij blootgesteld wordt aan onderdrukking en vervolging. Maar zoals Israël verbonden is met aardse, tijdelijke, zegeningen, zo is de Gemeente beloofd dat zij geestelijke, hemelse, zegeningen zal ontvangen.

Verder laat de Bijbel zien dat noch Israël, noch de Gemeente er altijd zijn geweest. Van beiden is het beginpunt in de Bijbel vastgelegd. Israël begon met de roeping van Abraham. De geboorte van de Gemeente is, misschien in tegenstelling tot wat u verwacht, niet tijdens het leven van de Here Jezus. Hij spreekt namelijk over de Gemeente als iets wat in de toekomst ligt; in Matt. 16:18 zegt de Here Jezus: “Op deze rots zal ik mijn gemeente bouwen”. Niet: “heb ik gebouwd” of “ben ik aan het bouwen” maar: “zál ik bouwen”.

In **Efeze 3:4-10** lezen we dat Paulus verklaard dat in het Oude Testament de vroegere geslachten, zoals hij dit noemt, het geheimenis van de roeping van de heidenen –oftewel het ontstaan van de gemeente- niet bekend was. Het was verborgen gebleven en werd pas geopenbaard ná dat de Here Jezus opgevaren was naar de Hemel. In de Bijbel vinden we de geboorte van de Gemeente in Handelingen 2 en het einde van de Gemeente in 1 Thessalonicenzen 4, de opname van de Gemeente. We zien hier het woord **heidenen**. Dit is namelijk de derde groep die de Bijbel kent; in alle opzichten een groep die onderscheiden is van de Joden en de Gemeente.

We zien dit onderscheid onder andere in

- Romeinen 9:4-5, Johannes 4:22 en Romeinen 3:1-2 (de Joden);
- Efeze 2:11-12, Efeze 4:17-18 en Marcus 7:27-28 (de heiden);
- Efeze 1:22-23, Efeze 5:29-33 en 1 Petrus 2:9 (de Gemeente).

Als we vergelijken wat er in de Bijbel gezegd wordt over Israël en de Gemeente dan zien we dat in oorsprong, roeping, eredienst, principes van toetreding en de toekomstverwachting er géén overeenkomsten maar slechts verschillen zijn. Het zal duidelijk zijn dat voor de heidenen er géén roeping, eredienst en principes van toetreding zijn en de toekomst er één is zonder God en zonder hoop. Deze verschillen tussen Israël en de Gemeente maken de een tot de ander in de ogen van God niet beter of minder. Ze hebben beiden een andere **roeping en toekomst**.

Nu we dit weten is het dan ook duidelijk dat het één niet in de plaats van het ander is gekomen. Immers: ze zijn beide totaál verschillend én uniek! Ze kúnnen daarom ook niet in elkaars plaats treden!

Israël en de Gemeente

Israël	Gemeente
<ul style="list-style-type: none"> • God had Abraham geroepen uit zijn land en uit zijn familie – Genesis 12:1 • God had Abraham gebracht in een land in een land dat goed was, met water, fonteinen, en diepten en heuvels – voedsel en overvloed, olie en honing (Deut. 8:7-9) • God zou hun vijanden voor hun aangezicht verdrijven en voor hen wegdrijven. 	<ul style="list-style-type: none"> • God heeft de gemeente geroepen om deel te zijn aan een Hemelse roeping (Hebr. 3:1) van tussen de ongelovigen. • De Gemeente heeft een hemels burgerschap en geen toekomst op deze aarde; • Het Koninkrijk der Hemelen is niet een rijk waarin we geld of goederen zullen bezitten (Markus 10:23). • De vijanden van de Gemeente zullen hen vervolgen en doden (Johannes 16:2)
<p><i>Bovenstaande houdt niet in dat een godvrezende Jood niet naar de Hemel zou gaan na zijn sterven. Het verschil is dat leven naar Gods wil voor de Jood betekende dat hij op aarde reeds hiervoor gezegend en beloofd zou worden. Hij ontvang verder geen hemelse beloningen maar wel eeuwig leven. De gelovige uit de Gemeente hebben géén beloften van aardse zegeningen maar daartegenover is hen beloofd dat de gelovige een Hemelse beloning wacht.</i></p> <p><i>In deze tijd of bedeling echter is het zo dat noch de Jood, noch de heiden behouden kan worden (oftewel naar de Hemel kan gaan) dan door geloof in de Here Jezus! Johannes 3:3 en Johannes 3:16 laten hierover geen twijfel bestaan. Wedergeboorte is essentieel voor eeuwig behoud. Als logisch vervolg hierop zal de wedergeborene tot dat éne Lichaam toetreden: de Gemeente. In de Gemeente is dan géén Jood of heiden meer maar kennen we elkaar als leden van het Lichaam van Christus, de gemeente, als broeders en zusters. Binn de Gemeente is het helemaal niet meer belangrijk wat onze achtergrond is; uit welk volk of uit welke familie we komen!</i></p>	
<ul style="list-style-type: none"> • Voor Israël geldt het “oog om oog, tand om tand”. Géén verbonden met de heidense bewoners van het land, geen genade voor hen (Deut. 7:1-12, Ex. 21:24,25) 	<ul style="list-style-type: none"> • “Hebt uw vijanden lief, zegen hen die u vervloeken” (Matt. 5:44) • “Worden wij gescholden, wij zegenen..” (1 Kor. 4:12, 13)
<p><i>Ook dit heeft te maken met de verschillende bedieningen. Israël moest zich staande zien te houden en als volk, als Gods volk, zien te overleven. Hun táák was een aards Koninkrijk te stichten en staande te houden! Als Christenen hebben we die taak niet. Worden wij gescholden, dan is er geen aanleiding om de ander “tot de grond af te branden”. Maar zegenen wij hem. Om zo liefde te betonen aan die ander, die niet beter weet!</i></p> <p><i>Dit zijn slechts enkele opmerkelijke tegenstellingen. Als we naar de toekomst kijken zien we nog veel grotere tegenstellingen. De Gemeente wordt weggenomen, en Israël krijgt nog een moeilijke tijd op aarde maar óók is haar meest “machtige” tijd aanstaande; God zal zich weer met hen verbinden (Jeremia 32:37,38) en geheel Israël zal behouden worden (Romeinen 11:1, 11, 24-26)</i></p>	

In de plaats ván... of: geënt op?

We kunnen rustig stellen dat het “Judaïseren” van de Gemeente, met behulp van onder andere de vervangingsleer, er toe geleid heeft dat de voortgang van het Evangelie gehinderd is. Het heeft er voor gezorgd dat er géén visie meer is op de plaats, taak en toekomst van de gemeente en heeft meer vernietigd dan alle andere aanvallen die de Gemeente of de Kerk heeft moeten doorstaan bij elkaar. In plaats van zich af te zonderen van deze wereld en de Here Jezus te volgen door ons te richten op onze **Hemelse** roeping heeft de Gemeente of kerk de Bijbel misbruikt om de wereld te “civiliseren”, goederen, grond, geld en aanzien te verwerven. Zij is zich bezig gaan houden met imposante en indrukwekkende, rituele, godsdienst. Het stichten en bouwen van imposante kerkgebouwen en organisaties. Het inzegenen van kruistochten, legers en “met God aan onze zijde” veroveren en onderdrukken van andere landen en volken. Daarnaast hebben ze de Gemeente verdeeld in “leken” en geestelijkheid.

Wij zijn geënt op Israël; het is onze oudere broeder. Dat betekent dat we dezelfde Vader hebben. Maar niet dat we dezelfde bestemming, rechten of plichten hebben. Wij zien uit naar de dag dat de Here Jezus komt, om ons op te nemen tot Hem en Israël te bevrijden. Dát is de toekomst waar we naar uitzien! Maranatha!